

la humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III, 3.ª EPOCA, Núm. 37

BARCELONA, 15 OCTUBRE 1980

PREU: 25 PTES.

XIè CONGRES D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

18-19 d'octubre

Davant la celebració d'aquest XI Congrés del nostre partit ens sembla bé suprimir tota mena de comentaris que podrien semblar partidistes i publicar només, com un simple recordatori als nostres militants, l'ordre del dia amb que s'haurà de regularitzar.

ORDRE DEL DIA

1. 8.30 Presentació de credencials.
2. Obertura del Congrés. Elecció de la Mesa. (S'obre el plaç de Candidatures al Consell Nacional).
3. Informe del Secretari General.
4. Informe de la Comissió de Finances.
5. Informe de la Comissió de Conflictes.
6. Formació de les Comissions sobre els informes anteriors.
7. Recés del migdia.
8. Reunió de les Comissions.
9. Cloenda de la 1.ª Sessió, i entrega de candidatures. (Es tanca el plaç de presentació de candidatures.)
10. (2a. Sessió) Revisió dels Estatuts.
11. Votacions C. N.
12. Recés del migdia.
13. Dictamen sobre l'informe de la Comissió de Conflictes.
14. Dictamen sobre l'informe de la Comissió de Finances.
15. Dictamen sobre l'informe del Secretari General (Gestió).
16. Dictamen sobre l'informe del Secretariat General (Estratègia).
17. Intervenció dels invitats
18. Proclamació dels elegits en el si del Congrés.
19. Cloenda per el Secretari General entrant.

VIÀ CONGRES DE ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Text de la intervenció del diputat Sr. Josep Pi Sunyer en el debat sobre el vot de confiança sol·licitat pel president del Govern, Sr. Suárez.

—Aquest discurs no va poder ésser pronunciat per no haver-li correspost l'ús de la paraula en el sorteig efectuat entre els membres del Grup Mixt.

Esquerra Republicana de Catalunya, Partit Nacionalista Català i Partit d'Esquerreres, està profundament allunyada, en les seves concepcions bàsiques, del partit del Govern. En primer lloc, perquè, per a nosaltres, Catalunya és una nació, amb tot el que això implica i, particularment, el dret a l'autodeterminació.

En segon lloc, perquè creiem que no cal solament gestionar eficaçment l'actual sistema econòmic-social sinó que és necessari de transformar-lo progressivament i a fons i alhora aprofundir també la democràcia. Tanmateix, Esquerra Republicana de Catalunya concep la política com a un pragmatisme de cada dia, és conscient dels límits estrets que la realitat imposa a l'acció, no creu en miracles econòmic-polítics i rebutja de fugir del present evocant descarnades abstraccions. En aquestes condicions, la nostra posició en aquest debat no pot ésser la que tindríem —a la llum dels nostres principis— si jutjàvem un projecte legislatiu i som conscients que hem de definir-nos

davant un programa d'acció immediata i davant la possibilitat de donar un nou caire a la gestió de l'Estat.

Hem escoltat amb atenció el president del Govern i els seus ministres i creiem sincerament que, en tot allò que ens han dit, ni res és del tot dolent ni res és del tot bo. No dispenso de temps per a analitzar-ho. Podríem pretendre que, en algun punt —per exemple, en la decisió de no augmentar les despeses militars—, el Govern ha recollit quelcom del que el nostre partit des del 1977 ha anat defensant en aquesta cambra. Però no es tracta d'entrar en detalls. Es sobre una concepció global del que s'ha de fer, aquí i ara, sobre el que creiem que ens hem de pronunciar.

El programa econòmic del Govern ens sembla molt discutible en molts de punts, fins i tot dintre els propis paràmetres d'UCD. Però constatem que, aïmenys, ja existeix. No és, com anteriorment, un simple catàleg de bons desigs, que s'havien d'aconseguir per vies misterioses en un esdevenidor indeterminat, sinó que, per primera vegada, se'ns proposa una cosa que es realitzarà de manera immediata els efectes de la qual poden ésser tangibles a curt termini. En aquests sentit, creiem, doncs, que hi ha algun progrés, sobretot perquè, a causa de la gravetat de la situació, si comparem la crisi a una malaltia, el tractament simptomàtic ens sembla acceptable malgrat que manqui el tractament causal.

Però, un cop dit això, voldria remarcar que, com a nacionalistes catalans que som, no és sobre el programa econòmic sobre el que ens anem a pronunciar. Per a nosaltres, la cosa realment important, per damunt de tot, és el fet de saber —o almenys intuir— què farà el Govern quant a Catalunya. Sobre el què faria l'oposició que es situa a l'esquerra de l'hemicicle, declaracions recents ens han deixat molt intranquils. Concretant-nos, tanmateix, al que van exposar el Sr. Suárez i els seus ministres, haig de dir clarament que no estem satisfets ni molt menys. Hauríem volgut molta més claredat, molta més concreció. Però del que s'ha dit en aquesta sala, del que s'ha manifestat i s'ha xiuxiuejat a la llarga gestació del nou Gabinet, del que es pot inferir també de certes actituds i declaracions, deduïm, tanmateix, algun element positiu. El nou equip governamental sembla haver pres consciència que el problema autonòmic és el problema número u del nou Estat. I fins a cert punt també sembla començar a adonar-se que, a l'Estat espanyol, qualsevol construcció política reposarà sobre sorra si no té en compte la realitat irreductible i específica del fet diferencial català. Bé està el principi de la igualtat fonamental entre els règims autonòmics i no solament no ens hi oposarem sinó que la defensarem com sempre hem fet fins ara. Però ha d'estar clar que aquesta igualtat, si es realitza, no pot ésser de cap manera en perjudici dels nostres drets.

En resum, i per tal d'acabar, actuant com a nacionalistes que som, o sigui, posant en primer terme i per sobre de tot els interessos de Catalunya; conscients que el que necessita Catalunya en aquests moments és el fet d'emprendre de seguida la tasca de reconstrucció interna amb els màxims mitjans, encara que sigui amb un instrument tan insuficient com és l'actual Estatut d'Autonomia; amb fonamentats motius per a dubtar de les noves promeses, perquè moltes promeses anteriors de governs similars van romandre incomplides. Constatant, tanmateix, d'altra banda, que no es veu clara cap altra alternativa; donant al nostre vot la necessària relativitat que ha de donar-se-li quan es jutgen projectes a curt termini; i en la perspectiva també —car no vull acabar sense esmentar-la— de la necessitat prioritària de no posar obstacles a la definitiva consolidació de la democràcia, hem arribat a la conclusió que, si bé no podem donar el nostre vot al Govern i som molt escèptics sobre el fet que l'experiment que proposa el president Suárez pugui tenir èxit, tampoc ens podem oposar que s'intenti de realitzar-lo. Per totes aquestes raons, doncs, que hauria calgut molt més temps per tal de desenvolupar; Esquerra Republicana de Catalunya ha decidit d'abstenir-se en la votació de confiança.